

ПОСЛѢДОВАНІЕ

сѧ, ѿ живѡтъ мой ѡдѸ приблѣжисѧ, ѿ мо-
люсѧ ѡкѡ ѿѡна: ѿ тѧ вѣе, возведи мѧ .

Смерти ѿ тѧ ѡкѡ спасѧ єсть, сѧмѧ сѧ
ѿздѧвѧ смѣрти, тѧѣнїемѧ ѿ смѣртїю мое
єстїтѡ ѡто вѣвше, дѡ моли гдѧ ѿ сѧ
твоѡ, врагѡвѧ злодѣѣствѧ мѧ ѿзбѧвити.

ПредстѧтельницѸ тѧ живѡтѧ вѣмѧ ѿ хра-
нитѣльницѸ тѡрдѸ дѡ, ѿ напѧстей рѣшѧщѸ
молѡ, ѿ налѡги вѣшѡвѧ ѡгонѧющѸ: ѿ мо-
люсѧ вѣгдѧ, ѿ тѧ стрѧстѣй моѡхѧ ѿзбѧ-
вити мѧ .

Слѡво:

Ѣкѡ стѣнѸ прикѣжишѧ стѧжѧхомѧ ѿ дѡшѧ
всѧозѣршѣнное спасѣнїе ѿ прострѧнство вѧ
скѡркѣхѧ, ѡтрокѡзѣ: ѿ просѡѣщѣнїемѧ
твоѡмѧ прїснѡ рѧдѣлисѧ, ѡ влѣще! ѿ нѣѣ
нѧсѧ ѿ стрѧстѣй ѿ вѣдѧ спасѣ . **Ѣ нынѣ:**

Нѧ ѡдрѣ нынѣ немѡштѡвѧн лежѸ, ѿ нѣєсть
ѿщѣлѣнїѧ плѡти моѡй: но вѣѧ ѿ сѧ мїрѸ,
ѿ ѿзбѧвитѣлѧ недѡгѡвѧ рѡждѧѧ, тѡѣ
молѡсѧ бѧгѡй: ѿ тѧ недѡгѧ возстѧви мѧ .